

A. MALKIN

Fénymadarak

Aprócska még fiam. Szobánkban
le s fel cicáját kergeti,
farkához papírt kötve bátran,
s ha padlónk nappal lesz teli,
mely szőnyegét teríti széjjel,
a fények tündér madarát
kapdossa vágyva kis kezével.
Ha távol vagy, csak sok barát
hallgatja, hogy őt réges-régen
nem láttad — egy hónapja már —,
de — Nézzétek! Ezen a képen... —,
s vigyázva kézről kézre jár
tárcába rejtett büszkeséged:
kötegni fotográfia,
s biztat, ki asztalodhoz téved:
egészen az apja fia.
Majd hazatérsz, s csak nézve néznéd,
hogy rögvest nyakadban terem,
kunyerál csókot, csokoládét —
de már ott ül a térdeden,
sercegeti borostás állad.
Válladra hajló csöppnyi fej

és szó, amely csak árad, árad...
S te hallgatsz, mert emlékezel:
mely messze vitt, a háborúra.
Mikor egy világrészen át
űzted füstbe, halálba bújva,
a lassan foszló éjszakát,
hogy hajnal jöjjön valahára,
és bontsa zászló selymeként
Budapestre és Csangcsunára
a békét, ezt a drága fényt.
Bizonyosság legyen az anyáknak:
nem gyúl vihar már odafönn,
s nem zokognak gyereknyi árnyak
a ház nélküli küszöbön,
de színes képeket bóklászva
rajzol a gyerek nagy halat,
s csügg anyja ajkán: magyarázza
a fölcsozbanó szavakat.
Aprócska még fiam. De végre
hiszem: háborút sose lát,
s lecsalja gyermektenyerére
a fények tündér madarát.

Fordította: VERESS MIKLÓS

| Alekszandr Malkin (sz. 1923) moksa-mordvin költő és elbeszélő. Négy önálló kötete jelent meg ez ideig. Gyakran publikál Mordovia lapjaiban és folyóirataiban.

S. JEGOROV

Gyökérszobor

Erzjának, a mordvin származású,
világhírű szobrásznak

Gyökér volt ez, s fa állt fölötte.
Később csak bújt a föld alatt,
és magányába görcsösülve hitte,
hogy végső formája is ez marad.
Am jött a mester, hogy kiássa
földjéből s önmagából,
fakasztva ember-alkotásra
érdemes kint a fából.
Hogy lássátok, csodába zártan:
áttörve sár és hánccs falát,
a Tolsztoj-génius szikáran
világotokba nyúlik át,
s értelme van a szenvedésnek,
mert nem a lét, az arc a mély —
s bűvös ereje van a késnek,
ha megváltó a szenvedély.

Fordította: VERESS MIKLÓS

| S. Jegorov (sz. 194?) a fiatalabb nemzedékhez tartozó oroszul író mordvin költő.